

Stalino KELIU

LKP(b) KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO
IR KUPIŠKIO RAJONO VYKDOMOJO KOMITETO ORGANAS

Eina 7-ji 1952 m. kovo mėn. 26 d., trečiadienis Kaina 15 kp
metai Nr. 23(587)

Plėsti visuomenines mūrines statybas kolūkiuose

Siekiant toliau stiprinti kolūkių ūkinį ir organizacinį atžvilgiu, viena tam pagrindinių priemonių yra plėsti kolūkių gyvenviečių statybos darbus, pradedant vienkiemį perkėlimą į bendras gyvenvietes. Partija ir vyriausybė šiam reikalui skiria didelę paramą miško medžiaga ir pinigais, tačiau pagrindines pastangas ir iniciatyvą turi parodyti patys kolūkiečiai.

Sėkmingam statybos išplėtimui didelę reikšmę turi gamyba vietinių statybinių medžiagų: kalkių, plytų, čerpių ir kt. Priešakiniai rajono kolūkiai šia linkme jau yra pasiekę kai kurių rezultatų, plėsdami tokių medžiagų gamybą kolūkinėse arba tarpkolūkinėse plytinėse ir kalvinėse. „Aukštaičių“, „Noriūnų“, „Šešupės“ ir kt. žemės ūkio artelės įsirengė savo kalkines, kuriose pasigamina svarbias statybines rišamąsias medžiagas. „Paryžiaus komunos“ ir „Noriūnų“ kolūkiai numato šiais metais pasistatyti tarpkolūkinę žiedinę plytinę, kuri aprūpins šiuos kolūkių plotomis visuomeninių pastatų statybai. Didesnio pajėgumo tarpkolūkinę plytinę šiais metais pasistatys ir pradės plytų gamybą „Vedrupio“, „Gedimino pilies“, V. Kudirkos vardo ir Mičiurino vardo žemės ūkio artelės. Šioje žiedinėje, beskliautinėje plytinėje bus pagaminama per metus iki 2 milijonų plytų, žymiai sumažinančių jų savikainą, nes plytos bus degamos vietinių kuru — durpėmis.

Ivertindami vietinių statybinių medžiagų gamybos reikšmę, kai kurie rajono kolūkiai praėjusiais metais pradėjo stambias visuomeninių pastatų statybas. „Šešupės“, „Noriūnų“, M. Melnikaitės vardo kolūkiai pradėjo tipinių modernių karvidžių statybas. Tolimesniam statybos išvystymui šie kolūkiai sėkmingai ruošiasi ir dabar, gabendami statybines miško medžiagą, cementą, žvyrą ir kt. Šių kolūkių valdybos atkreipė rimtą dėmesį į statybinių brigadų sustiprinimą, kas užtikrins sėkmingesnę darbų eigą.

Tačiau ne visų kolūkių valdy-

bos įvertina didelę statybos išvystymo reikšmę. Pasiruošimo visuomeninių pastatų statyboms darbus išleido iš dėmesio centro „Neries“ kolūkio valdyba. Čia neruošiamos statybinės medžiagos ir nesistengiama pasigabenti žiemos keliu miško medžiagos, nekaupiami vietinių medžiagų resursai: akmenys, žvyras. Šio kolūkio valdybą klaidingai galvoja, kad viską suspės paruošti jau pradėjus statybas.

Silpnai vyksta statyboms pasiruošimo darbai ir „Lukonių“ kolūkyje. Šiam kolūkiui skirta statybinė miško medžiaga negabenama iš miško. „Mituvos“ ir „Pirmūno“ kolūkiai eina tokiu pat klaidingu keliu. „Mituvos“ kolūkio valdyba iki šiol net neišperka statybinių miško medžiagos bei cemento. Gautus statybiniams medžiagoms leidimus kolūkio valdybos nariai nešioja si kišenėse. Mažai kreipia dėmesio į pasiruošimą statybai ir Mičiurino vardo žemės ūkio artelės vadovai.

„Sakalo“, „Aušros“ ir kitos žemės ūkio artelės nesiima ryžtingų priemonių statybinių brigadoms sustiprinti. „Noriūnų“ ir „Aukštaičių“ kolūkiai iš praėjusių metų turi nemažus kiekius statybinių miško medžiagos, bet neorganizuoja jos apdirbimo, nevykdo žiemos metu vidaus įrengimų, langų ir durų gamybos, kas įgalintų greičiau vykdyti statybą prasidėjus sezonui. „Naujo kelio“, „Vedrupio“, „Adomynės“ ir V. Kudirkos vardo kolūkiuose randasi nemažai nenaudojamų pastatų, kuriuos galima pradėti perkelti į grupines sodybas, tačiau šių kolūkių valdybos neįvertina šio svarbaus uždavinio.

Kolūkių valdyboms, apylinkių taryboms ir rajono kolūkių statybos skyriui reikalinga atkreipti rimtą dėmesį į socialistinės statybos išplėtimą ir užtikrinti savalaikį statybos objektų užbaigimą. Ypatingas dėmesys privalo būti atkreiptas į visuomeninių tvartų, kluonų statybą. Visuomeninės statybos kolūkiuose turi būti partinių organizacijų dėmesio centre.

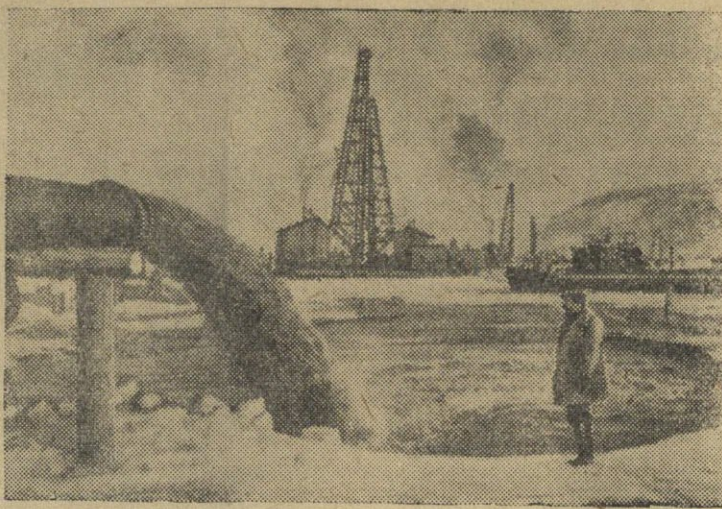
Ruošiasi statyboms

„Aukštaičių“ žemės ūkio artelė šį pavasarį numato plačiai išvystyti visuomeninių pastatų statybą. Tam tikslui kolūkis jau pasigabeno didelius kiekius cemento, rąstų ir kitos statybinių medžiagos.

Šiuo metu statybinių briga-

da, vadovaujama drg. Bakanavičiaus, vandens malūne montuoja agregatą, kuriuo bus gaminamos lentelės stogų dengimui. Lentelių gamyba bus pradėta artimiausiu metu.

P. Petrauskas

Kuibyševio hidroelektrinės statyba. Žiguliovkos kalnų papėdėje yra sprendžiamoji statybos dalis. Greitu laiku čia bus įrengta sankasa. Žemsiurbės dieną ir naktį dirba be pertraukos.

Nuotraukoje: statybos vietoje.

M. Klimentovo nuotr.

TASS'o sp. klišė.

Vesiolo siurblių stoties paleidimo išvakarėse

VESIOLYJ (Rostovo sritis). (TASS). Azovo kanalo statyboje šiuo metu didelis pagyvėjimas. Pavasarį kanalas turi būti pradėtas eksploatuoti.

Prie didžiulės Vesiolo vandens saugyklos, iš kurios bus imamas vanduo į Azovo kanalą, baigiama statyti stambi siurblių stotis. Stoties pastate jau atlikti visi pagrindiniai betono darbai. Sėkmingai vyksta ir montavimo darbai. Iš keturių vamzdinių linijų viena linija jau visiškai baigta. Įrengtas pirmasis siurblys. Statytojai pradėjo montuoti kitus tris

siurblius. Kartu tiesiama antroji vamzdžių linija. Ekskavatorininkai išima privedamajame kanale paskutinius kubinius metrus grunto.

Paleidimo išvakarių susilaukė ir elektros pastotės statytojai; pastotė bus varoma siurbimo agregatais. Artimiausiomis dienomis pastotė priims srovę.

Stachanoviškai dirba žemės kasimo mašinų įgulos. Azovo kanalo 60 kilometrų dydžio ruože jos baigia apdailos darbus. Čia pat baigiamas ir hidrotechnikos įrenginių montavimas.

(ELTA).

DIDŽIOSIOS STATYBOS NOVATORIAI

STALINABADAS (TASS). Prieš statant šliuzus, siurblių stotis, kanalą, Volgos—Dono kanalo statytojams teko atkakti ir ilgai kovoti su gruntiniais vandėnimis, kurie, prasisunkdami į daubas, trukdė betonavimo darbus. Pirmą kartą statybininkai susidūrė su šia kliūtimi, statydami remontinius užtvėrimuosius vartus Bereslavkos hidromazge. Išties mėnesį vanduo buvo pumpuojamas iš daubos visais žinomais būdais, tačiau tai nepadėjo.

Iš statybos valdybos į objektą atvyko inžinierius F. E. Engelis. Jis pasiūlė naują būdą kovai prieš gruntinius vandenis — adatinis filtrus ir originalios konstrukcijos artezinius turbininius siurblius. Į gruntą įkalami keli apačioje nusmailinti metaliniai vamzdeliai su gausiomis skylutėmis sienelėse. Šie vamzdeliai sujungiami su kolektoriaumi. Vanduo, kuris patenka į vamzdelius, siurblio įsiurbiamas į kolektorių ir išmetamas lauk. Maždaug tokiu pat principu įrengtas ir artezinis turbininis siurblys, apskaičiuotas gilesniems horizontams. Adatinis filtrais ir turbininiais arteziniais siurbliais statybininkai ėmė supti daubas, kad užkirstų kelią gruntiniams vandėnimis. Jie buvo statomi taip pat daubos dugne.

(ELTA).

Stropiai ruoštis sėjai, gerai prižiūrėti gyvulius!

SĖKLOS PARUOŠTOS

Nemažą paramą kolūkiams, ruošiantis pavasario sėjai, suteikia Kupiškio MTS. Eilėje kolūkių nepatraukiamai dirba MTS grūdų valymo mašinos, kurias aptarnauja MTS darbuotojai — specialistai Br. Bitinas, Vl. Kėburys ir kt. Jie jau baigė grūdų valymo bei džiovintimo darbus „Pirmūno“, „Laisvės“, „Naujo kelio“, „Rudilių“ ir kt. kolūkiuose. Jie kasdien išvalydavo po 10—15 tonų grūdų, skirtų pavasario sėjai.

MTS teikiant paramą kolūkiams, eilė kolūkių pavasario sėjai turi paruošę geros kokybės sėklą.

P. Spygliys

RUOŠIASI PAVASARIO SĖJAI

Vis labiau išsivysto pasiruošimas pavasario sėjos darbams „Aušros“ žemės ūkio artelėje. Čia visai baigiamas sėklų valymas, sparčiai remontuojamas žemės ūkio inventorių. Kolūkio kalvis drg. Kulikauskas jau suremontavo 13 plūgų, 15 akėčių ir kt. padargų.

Rimtas dėmesys skiriamas ir traukiamosios darbo jėgos priežiūrai. I-mos brigados šėrikas drg. Jakšys gerai prižiūri arklius, jiems kasdien po tam tikrą kiekį duoda avižų ir kt. pašaro. Arkliai yra švarūs, gerame kūno stovyje.

Šiais metais „Aušros“ kolūkio kolūkiečiai sieks aukštesnių derlių, negu praėjusiais metais.

P. Sagevičius

Laimėjimai ir trūkumai

Norėdami užtikrinti ankstyvesnį pavasario sėjos atlikimą, stropiai jai ruošiasi „Laukų spartuolio“ žemės ūkio artelės nariai. Čia jau pilnai sudaryti sėklų fondai, sėklos išvalytos. Pastaruoju metu dar buvo išvalyta 20 tonų kviečių, rugių, avižų, žirnių ir kitų grūdinių bei ankštinių kultūrų. Ruošiant sėklas pavasario sėjai gerai dirbo kolūkiečiai P. Pilypas, L. Gabrėnas, M. Tubienė, A. Vaitonytė ir kt.

Tačiau kolūkyje vis dar pasireiškia kai kurių trūkumų. Kolūkio revizijos komisijos pirmininkas Juozėvičius, pas kurį buvo sukrauti pėlai, jų didelį kiekį išgrobstė. Kai kurie kiti

kolūkiečiai irgi grobsto visuomeninį pašarą. Taip, pav., II brigados nariai J. Laučius ir J. Pakarklis, pas kuriuos sukrautas pašaras, jį grobsto ir šeria savo asmenines karves bei prieauglį. Pasireiškus pašaro grobstymui, kolūkiečiai negavo už darbdienius skirto pašaro savo asmeniniams gyvuliams.

Rajono žemės ūkio skyrius turi rimtai susidomėti tokia padėtimi „Laukų spartuolio“ kolūkyje ir imtis atitinkamų priemonių iškilusiems trūkumams likviduoti.

L. Kedrys,

J. Vainys

Gerinti arklių priežiūrą

Ruošiantis pavasario sėjai, labai svarbu yra gerai prižiūrėti traukiamąją darbo jėgą — arklius, kad jie būtų pajėgūs darbų metu. Tačiau joks dėmesys į kolūkio visuomeninius arklius nekreipiamas „Neries“ kolūkyje. Arklių fermos vedėjas A. Kaziūnas visai nesirūpina arklių priežiūra. Antroje laukininkystės brigadoje šėrikai J. Skaburskis ir Petrusis labai blogai prižiūri arklius, dažnai jų nepagirdo. Čia pasireiškia asmeninė pažiūra į visuomeninius arklius. Kolūkio vėsanitaras J. Laucius ima iš fermos kitam pritvirtintą arklių ir be jokio valdybos leidimo važinėja į Panevėžį savo asmeniniais reikalais. Kolūkio vėsanitaras J. Laucius blogai

atlieka savo pareigas. Jis retai lankosi kolūkio gyvulių fermose, netikrina gyvulių sveikatinumo, pavėluotai suteikia veterinarinį gydymą. Per vėsanitaro J. Laucius kaltę apako arklys IV-je laukininkystės brigadoje, nes vėsanitaras tikrai po 5 dienų susirgus arkliui atvyko teikti jam gydymą.

Kolūkio valdyba nekreipia nė mažiausio dėmesio į tai, kad fermos nerakintos, kad arklius kolūkiečiai ima kada kam reikia. Sąžiningi kolūkiečiai pasipiktinę tokiu valdybos neveiklumu ir reikalauja sutvarkyti arklių priežiūrą.

J. Linaitis,

Br. Šarkus

PARTIJOS GYVENIMAS

Daugiau dėmesio jaunimo politiniam švietimui

Politinis jaunimo švietimas reikalauja iš partinių, komjaunimo organizacijų nuolatinio dėmesio, konkretaus ir dalykiško vadovavimo. Svarbiausia šiame darbe yra pasiekti, kad kiekvienas politinio lavinimosi ratelis dirbtų gerai ir sistemingai, o juose besimokantis jaunimas įsigytų daugiau žinių, kultūrinio ir gamybinio aktyvumo.

Šiais mokslo metais Kupiškio rajone buvo sudaryta 12 politinio lavinimosi ratelių vadų biografijos nagrinėti ir 8 pradiniai politinio lavinimosi rateliai. Tuose rateliuose, kuriems vadovauja partinės organizacijos ir nuo šio darbo nenusišalino komjaunimo organizacijos, reguliariai vyksta užsiėmimai; tų ratelių klausytojai reikiamai įsisavina žinias, plečia savo politinį akiratį. Vadų biografijos nagrinėti ratelis prie rajono vykdomojo komiteto (propagandininkas drg. Švapilėnas) jungia 14 klausytojų. Čia užsiėmimai vyksta reguliariai ir reikiamame politiniame lygyje, jaunimas gerai įsisavina dėstomą medžiagą. Partinė organizacija gerina užsiėmimų lygį, kad tuo pakeltų klausytojų aktyvumą, kas ypač svarbu ruošiantis baigiamiesiems užsiėmimams komjaunimo politinio švietimo tinkle.

Neblogai veikia Kupiškio miesto pirminės komjaunimo organizacijos politinio lavinimosi ratelis vadų biografijos nagrinėti (propagandininkas drg. Petrauskaitė), kur mokosi 14 klausytojų, kolūkio „Noriūnai“ politinio lavinimosi ratelis (propagandininkas drg. Masilionis) ir kai kurie kiti. Gerinamas partinis vadovavimas politiniam švietimui.

Tikslu pagerinti jaunimo politinio švietimo darbą, komjaunimo rajono komiteto biuro posėdyje buvo apsvaistytas „Pirmūno“ kolūkio pradinio politinio lavinimosi ratelio propagandininko drg. Slavinsko darbas organizuojant užsiėmimus; buvo priimtas nutarimas, kuriame du-

ti pagrindiniai uždaviniai propagandininkams ir pirminėms komjaunimo organizacijoms, kas padėjo pagerinti eilės politinio lavinimosi ratelių darbą.

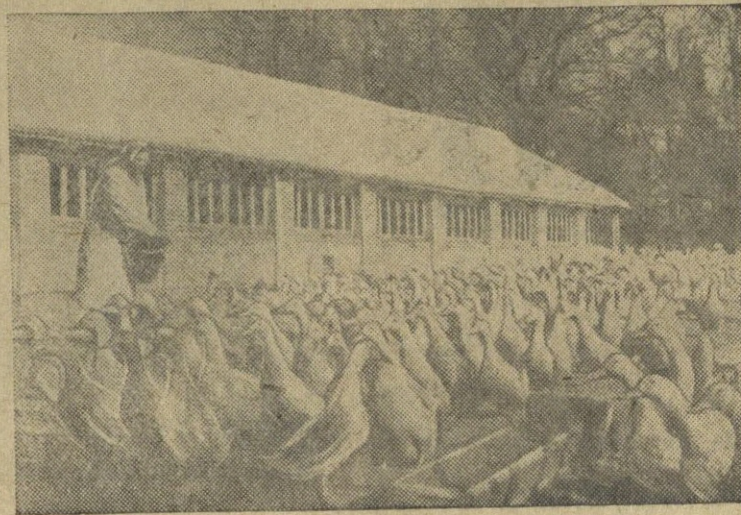
Tačiau nežiurint šių pasiekimų, komjaunimo politinio švietimo tinkle yra daug trūkumų. Kai kurie politinio lavinimosi rateliai žymiai atsiliko nuo mokslo plano, užsiėmimai juose vyksta dar žemame politiniame idėjiniame lygyje, klausytojai silpnai įsisavina dėstomą medžiagą. Komjaunimo politinio švietimo tinklui silpnai vadovauja partinės organizacijos.

Formaliai priejo prie užsiėmimų darbo Kupiškio ryšių skyriaus politinio lavinimosi ratelio propagandininkas drg. Vyšniauskas, kur įvyko vos vienas užsiėmimas, nors drg. Vyšniauskas ir buvo įpareigotas ištaisyti atsilikimą politinio lavinimosi ratelio darbe. Visai sužlugdė darbą „Palangos“ kolūkio politinio lavinimosi ratelis, kur propagandininku buvo patvirtintas drg. Gričiūnas. „Adomynės“ kolūkio politinio lavinimosi ratelyje (propagandininkas drg. Dilys) į užsiėmimus silpnai pritraukiamas kaimo jaunimas, ratelis atsiliko nuo mokslo plano. Tai gerai žino kolūkio pirminė komjaunimo organizacija (sekretorius drg. Vasiliauskaitė), tačiau nė karto neapsvarstė klausimo apie politinio jaunimo švietimo pagerinimą, neužtikrino klausytojų lankomumo į užsiėmimus.

Politinio švietimo darbo praktika parodė, kad, norint sėkmingai vadovauti jaunimo politiniam švietimui, visų pirma reikalinga pakelti pirminių komjaunimo organizacijų atsakingsumą už šį darbo barą, užtikrinti joms partinį vadovavimą ir, subūrus platų komjaunimo aktyvą, teikti veiksmingą paramą vietoje.

Darbas komjaunimo švietimo tinkle turi būti partinių organizacijų dėmesio centre. Tik partinis vadovavimas užtikrins šio darbo sėkmingumą.

A. Paškevičius

Trakų rajono Lentvario tarybiniame ūkyje pastatyta nauja 2.000 vietų paukštidė. Ji gerai įrengta, turi skyrių pašarams paruošti. Dabar tarybinis ūkis turi daugiau kaip 1.100 ančių ir beveik 500 vištų.

Nuotraukoje: naujosios paukštidės pastatas.
L. Morozovo nuotrauka. (ELTA).

MUMS RAŠO

Užmiršti sporto reikalai

Beveik kiekviename mūsų šiuo reikalu nenuveikė ir kolūkio pirminė komjaunimo organizacija. Susidariusia padėtimi jaunimas yra nepatenkintas. Jis teisingai reikalauja, kad kolūkio valdyba parodytų iniciatyvą organizuojant jaunuosius kolūkiečius į darnų sporto kolektyvą, išskirtų reikiamas lėšas sportinio inventoriaus įsigijimui.

J. Dapšys

MŪSŲ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Pagerinti padėtį fermoje“

Tokia antraštė straipsnis buvo patalpintas „Stalino keliu“ Nr. 18(582). Jame buvo nurodyta, kad „Aukštaičių“ kolūkyje kiaulių ferma randasi nepatenkinamoje padėtyje: kiaulės yra blogame kūno stovyje, patalpos blogai atremontuotos, fermoje yra daug srutų, nuleidžiamas nešvarus vanduo, laiku nepakreikiama, o mitybai vartojami blogos kokybės pašarai.

Pranešu, kad straipsnyje iškelti faktai yra teisingi. Siekiant padėties pagerinimo, par-

sivežta nemaža durpių kraiko. Ferma aprūpinta gerais pašarais bei kraiku. Fermos vedėja Ivaškevičienė dėl nepatenkinamo darbo iš einamųjų pareigų atleista, jos vieton išrenkanta kitą.

Kolūkio valdyba iš savo pusės sieks, kad pasireiškę trūkumai gyvulininkystės fermose būtų nedelsiant šalinami, atkreipiant rimtą dėmesį į gyvulių produktyvumo kėlimą.

K. Petrauskas

„Aukštaičių“ kolūkio pirmininkas

TRUMPAI

AGITATORIŲ KOLEKTYVAS sudarytas „Šešupės“ žemės ūkio artelėje. Agitatoriai organizuoja pasikalbėjimus politinėmis temomis kolūkiečių tarpe. Nemaža iniciatyvos agitaciniame darbe rodo kolūkio klubo-skaityklos vedėja drg. M. Varkalytė.

J. Linas

STATYBINĖ MEDŽIAGA RUOŠIA tvartų statybai M. Melnikaitės vardo kolūkis. Į statybos vietą atvežta daug žvyro, plytų, akmenų ir medžio. Darbuose pasižymi kolūkiečiai A. Kavoliūnas, Stukas, Remeikis.

P. Gužutis

ISPLĖSTA PAUKŠČIŲ FERMA „Lukonių“ kolūkyje. Dabar fermoje randasi virš 500 vištų. Fermai sėkmingai vadovauja drg. Aukštikalnienė.

J. Trakelis

KRUOPŠČIAI DIRBA „Žalgirio“ žemės ūkio artelės veterinaras drg. K. Rudinskas. Jis nuolat lanko visuomenines gyvulininkystės fermas, suteikia gyvuliams reikiamą veterinarinį gydymą.

B. Karmelis

„DIDYSIS KONCERTAS“ — toks kino filmas buvo demonstruotas Kupiškio MTS dirbantiems. Filmą taip pat stebėjo vietos kolūkiečiai bei moksleiviai.

A. Laucius

GERAI VEIKIA Raudonojo kryžiaus organizacija Didžprūdžių septynmetėje mokykloje. Čia dažnai skaitomos paskaitos medicinos temomis. Organizacijai vadovauja mokykl. Satkevičiūtė. Šiuo metu mokyklinei Raudonojo kryžiaus organizacijai priklauso nemaža moksleivių.

P. Karmelis

Mokykloms iš broliškųjų respublikų patyrimo

Dirvos tręšimo patyrimas

Mūsų kolūkis praėjusiais metais molingose ir rūgščiose dirvose išaugino tokį derlių: grūdinių 17, bulvių 150, daržovių 170, daugiamečių žolių šieno 45 centnerius iš kiekvieno hektaro. Palyginti su 1946 metais grūdinių, bulvių ir daugiamečių žolių derlius padidėjo du su puse karto, o daržovių — 4 kartus.

Derlingumo augimas paaiškinamas pirmoje eilėje tuo, kad mes metai iš metų vis daugiau tręšiame dirvą organinėmis ir mineralinėmis trąšomis. Pavyzdžiui, 1951 metais buvo paruošta ir išnaudota 13.667 tonos mėšlo ir durpių palyginti su 4.120 tonų 1946 metais.

Kolūkyje kasmet sudaromas planas visų rūšių trąšoms sukaupti ir panaudoti. Mėšlo su-

kaupimo užduotį gauna kiekviena ferma. Mūsų gyvulininkystės darbuotojai yra suinteresuoti kuo daugiau sukaupti trąšų: kolūkio valdyba priskaito jiems už plano viršijimą papildomą atlyginimą ligi 15 darbadienių.

Iš gyvulių tvartų ir kiaulių mėšlas suvežamas į specialias saugyklas. Mes jį turime tris. Jos pastatytos iš plytų, iš vidaus apdengtos cementu. Visos mėšlo saugyklos turi specialiai įrengtas duobes srutoms rinkti.

Žiemą mėšlą išvežame į laukus. Ten krauname jį į suspaustas krūvas protarpiais su durpių trupiniais. Pirmą dedame durpes, po to mėšlo sluoksnį, po to vėl durpes ir t. t. Krūvas išdėstome lygiais atstumais, iš viršaus ir iš šonų

padengiamo jas durpių sluoksniu. Durpių-mėšlo kompostais tręšiame bulvių, pašarinių šakniavaisių, daržovių plotus, pūdymus (žiemkenčiams) po 25—40 tonų hektarui.

Anksčiau mes ruošdavome durpes karjeriniu būdu ir veždavome jas į laukus tuoj iškasus, neišvėdintas. Pastaraisiais dvejais metais kolūkis pradėjo durpes kasti paviršiniu sluoksniu būdu. Taip kasant durpes žymiai gerėja jų kokybė, mažiau reikia darbo ir traukiamosios jėgos.

Durpių dalis pas mus naudojama kraikui. Tai sumažina šiaudų vartojimą, gerina durpių trąšų kokybę, be to, ir gyvuliams taip pat geriau gulėti ant durpių pakraikų.

Mūsų kolūkio durpių klodai turi šarminę reakciją. Todėl, tręsdami dirvą durpių-mėšlo kompostais, mes vienu metu išsprendžiame du uždavinius:

pirma — tręšiam laukus, antra — kalkiuojam dirvą. Šienai skirti dobių derliaus pakėlimas ligi 45 centnerių iš hektaro paaiškinamas ne vien tik geru dirvos įtrėsimu organinėmis trąšomis, bet taip pat dirvos rūkštingumo pašalinimu. Dabar mes turime ne „rūkštynių laukus“, kaip anksčiau, bet laukus, kuriuose vešliai auga dobių ir motiejukų mišinys.

Paukščių mėšlo ir pelenų mes kasmet sukaupiame po 50—60 tonų. Pelenus naudojame žiemkenčiams papildomai tręšti po 2—3 centnerius hektarui. Paukščių mėšlo papildomai tręšiame daržoves ir pašarinius šakniavaisius. Šioms kultūroms papildomai tręšti vartojamos taip pat ir mėšlo srutos, kurių per metus susikaupia apie 110 tonų. Srutas praskiedžiame vandeniu ir įtręšiame kultūras specialiai pritaikytais purkštuvais.

Nuo 1947 metų kolūkis pra-

dėjo sėti vienmetinius lubinus žaliajai trąšai. Lubinai užariami pūdyme nuo liepos 5 ligi 15 d. 1951 metais tręšimui mes panaudojome 132 ha žaliųjų lubinų masės ir 40 ha palikome sėklai.

Greta vietinių trąšų kolūkis naudoja taip pat žymų kiekį mineralinių trąšų. 1951 metais jų buvo panaudota 260 tonų. Mineralinės trąšos yra saugojamos specialiose patalpose.

Mėšlą mes vežame į laukus poriniais vežimais. Tai dvigubai sutaupo darbo jėgą ir sumažina vežimų reikmę, o taip pat didina naudingą arklių darbą krūvį.

1952 metams mūsų kolūkis iškėlė sau uždavinį — žymiai daugiau paruošti ir sunaudoti visų rūšių vietinių trąšų.

M. Volodko

Baltarusijos TSR Minsko srities Minsko rajono Gastelo vardo kolūkio pirmininkas

Statykime kultūringas mūrines kolūkių gyvenvietes!

Kalkės — statybai

Šalia visos eilės kitų svarbių dabartinio meto uždavinių, išskylančių prieš kiekvieną kolūkį, yra būtina kolūkių valdyboms ir visiems kolūkiečiams ypatingai didelį dėmesį skirti visuomeninėms statyboms. Jau dabar, kol dar nėra prasidėjęs statybos sezonas, būtina apsirūpinti įvairia statybine medžiaga — žvyru, akmenimis, cementu, mediena ir kt., kad, prasidėjus statybai, nebūtų bereikalingai eikvojamas laikas medžiagų apsirūpinimui.

Siekiant sparčiau išvystyti visuomenines statybas, kolūkiai rimtai turi susirūpinti eilės statybinių medžiagų gamyba kolūkių ribose. Tuo tikslu yra būtina įsirengti plytines bei kalkines, pagėjančias pagaminti pakankamą plytų ir kalkių kiekį statyboms.

Didelį dėmesį reikia atkreipti į tvartų statybą, tuo siekiant užtikrinti sėkmingą visuomeninės gyvulininkystės vystymą, gyvulių produktyvumo tolimesnį kėlimą. Rimtą rūpinimąsi reikia parodyti ir kolūkių gyvenviečių statybai.

Nemaži statybos darbai šiais metais numatomi atlikti „Šešupės“ žemės ūkio artelėje. Apie tai šios dienos „Stalino keliu“ numeryje pasakoja šios artelės nariai. Čia jau pradėti kai kurie statybos darbai, kurie šiais metais bus vykdomi toliau ir platesniu mastu. Kolūkis tam tikslui turi pasigabėjęs nemaža cemento, medienos. Stoginės medžiagos, plytos, kalkės bus gaminama kolūkyje.

Kiekvieno kolūkio valdyba privalo gerai apsvarstyti visuomeninių statybų išvystymo klausimą ir imtis konkrečių priemonių šiam svarbiui reikalui įgyvendinti. Ypatingą dėmesį reikalinga atkreipti į vietinių statybinių medžiagų gamybą žemės ūkio artelėse. Tam reikia panaudoti visus vietoje esančius išteklius gaminant plytas, čerpes, kalkes. Kolūkiuose turi augti tik mūriniai pastatai. Tai sudarys galimybę kolūkiams visapusiškai sustiprėti, greičiau pasivysti miesto gyvenimą, be to, bus galima žymiai geriau organizuoti kolūkinės gamybos darbus.

Mūsų artimiausi uždaviniai

Pradėjęs vadovauti sustambintam „Šešupės“ kolūkiui, labai nedrąsiai, su mažu pasitikėjimu žengiau pirmuosius žingsnius, nes tvarkyti didelį visuomeninį ūkį neturėjau praktikos ir įgudimo. Daug iškildavo neaiškumų, kuriuos sėkmingai padėdavo išspręsti rajono vykdomasis komitetas ir žemės ūkio skyrius. Be dirbdamas įpratau prie didesnio masto ūkinių operacijų ir savo darbe atsiekiau kai kurių laimėjimų. Dabar „Šešupės“ kolūkis randasi pirmaujančių rajono kolūkių eilėje.

Kad artimiausiu laiku būtų užtikrintas tolimesnis kolūkio stiprėjimas organizaciniu-ūkiniu atžvilgiu, kad kolūkiečių gerbūvis diena iš dienos kiltų, pagrindinė sąlyga yra pasistatyti didelius ir patogius visuomeninius pastatus bei sudaryti galimybes kolūkiečiams persikelti į bendras kolūkio gyvenvietes. Šiam uždaviniui išspręsti daug reikšmės turi vietinių statybinių medžiagų gamybos organizavimas.

Praėjusiais metais mūsų žemės ūkio artelė įsirengė kalkinę. Kalkakmenių kolūkyje randasi nemaži kiekiai, o įrengti kalkėms degti krosnį nėra sudėtingas dalykas. Iš praėjusių metų darbo praktikos paaiškėjo, kad mūsų įrengta kalkinė yra per maža. Jos pajėgumas nepatenkina sustambinto kolūkio poreikių. Praėjusiais metais mūsų kalkinė dirbo tik du mėnesius ir išdegė 24 tonas kalkių. Šiais metais numatėme kalkių gamybą savo kolūkyje žymiai praplėsti, nes, plečiant visuomeninių pastatų statybą, kalkės kaip risamoji statybinė medžiaga užima svarbią vietą statyboje. Šiais metais per statybos sezoną gaminsime po 150 tonų kalkių per mėnesį.

Praėjusiais metais kolūkis pradėjo statyti mūrinę 100 galvų tipinę karvidę, kurioje bus įrengtos automatinės girdyklos ir mechanizuotas pašarų pristatymas. Šios karvidės statybai žiemos metu pasigabėjom 400 ktm statybinės miško medžiagos, iš kurios piaunamos lentos ir ruošiami rąstai. Taip pat pasigabėjom atitinkamą kiekį cemento ir stogui dengti plytelių. Kad prasidėjus statybos darbams būtų kuo mažiau trukdymų, tam ruošiamės iš anksto. Plečiant statybą reikalinga sustiprinti statybininkų brigadą, nes praėjusiais metais prie statybos darbų dirbo tik 5 žmonės, todėl šiais metais statybos brigadą žymiai praplėsime.

Šį pavasarį žemės ūkio artelės nariai pradės kelti į bendrą kolūkio gyvenvietę. Kolūkiečiams persikelti bus suteikta konkreti parama. Todėl numatoma įsirengti savo plytinę ir mažą lentpiuvę. Turėdami savo plytinę, vykdysime mūrinę statybą. Visuomeniniai pastatai ir kolūkiečių gyvenamieji namai bus gražūs ir šviesūs. Visuomeninius tvartus gyvulių fermoms statysime iš molio ir plytų. Kolūkio sandėlis taip pat bus pastatytas iš plytų.

Persikėlus į bendras gyvenvietes, kolūkinis kaimas turės miestelio išvaizdą. Kolūkiečiams bus sudarytos geresnės sąlygos šviestis ir mokytis.

Vykdydami partijos ir vyriausybės iškeltus uždavinius, pasieksime kolūkio organizacinio-ūkinio atžvilgiu sustiprėjimą ir kolūkiečių materialinio bei kultūrinio gerbūvio pakėlimą.

Julius Latvėnas

„Šešupės“ kolūkio pirmininkas

Prieš „Šešupės“ žemės ūkio artelės narius šiandien išskyla didelis uždavinys — persikelti į bendras gyvenvietes. Šiam uždaviniui tinkamai išspręsti reikalinga organizuoti vietinių medžiagų gamybą. Kalkės yra svarbi statybinė medžiaga, be kurios neįmanoma gera mūrinė statyba, tačiau įsirengti kalkinę nėra sudėtingas dalykas. Kiekvienas kolūkis, kur tik yra kalkių degimui medžiagos, gali lengvai kalkinę įsirengti be didelių išlaidų, o iš jos turės daug naudos.

Kolūkio valdyba tinkamai suprato kalkių gamybos reikšmę ir praėjusiais metais įrengė kalkinę, kurios pagamintas kalkes panaudojo pradėtos statybos darbams.

Į KOLŪKIO GYVENVIETĘ

Ilgus metus vargau savo mažame, individualiniame žemės sklypelyje, turėdamas daug visokių nedateklių. Artėjant pavasariui pritrūkdavau duonos ir reikėdavo lenkti galvą buože, kad paskolintų nors pūdą rugių. Už parodytą buožės „gerą“ širdį reikėdavo sunkiai atidirbti vasaros karštomis dienomis jo laukuose. Jo aruodai pilnėdavo, o aš likdavau toks pat skurdžius.

Tik kolūkinė santvarka išvadavo mane iš skurdo ir prispaudos. Lengviau atsikvėpiau plačiuose kolūkiniuose laukuose be ežių ir režių. Bendras darbas pirmąsiais kolūkiniais metais atnešė daug džiaugsmo. Aš gavau už darbdienius 15 centn. grūdų! Tai buvo man didelė šventė, nes tokio derliaus savo sklypelyje niekada neturėjau. Žinoma, buožiniai elementai skleidė gandus, leido paskalas, kad kolūkyje nieko nebus galima uždirbti, bet darbo valstiečiai greit įsitikino, kad jų laimė yra tik kolūkyje.

Praėjusiais metais, nežiūrint savo senyvo amžiaus, išdirbau kolūkio laukuose beveik tris šimtus darbdienų ir gavau gausų atlyginimą. Šiais metais užsibrėžiau sau tikslą persikelti į bendras gyvenvietes. Padedant kolūkio valdybai, tą pasieksiu, nes tik jaučioje, gerai įrengtoje gyvenvietėje bus šviesus ir kultūringas gyvenimas. Bendros gyvenvietės yra taip suplanuotos ir išdėstytos, kad kuo greičiau kaimas galėtų pavysti miestą. Pavieniui išsimėčiusios sodybos trukdo tinkamai organizuoti kolūkinę gamybą. Todėl yra būtina artimiausiu laiku kolūkiečiams persikelti į bendras gyvenvietes. Pirmiesiems besikeliantiems į kolūkinės gyvenvietes mūsų vyriausybė teikia didelę paramą. Taip pat padės ir kolūkio valdyba, todėl aš nusprendžiau šį pavasarį pirmas persikelti į kolūkio gyvenvietę, kur prasidės naujas, šviesus gyvenimas.

D. Jafimovas

„Šešupės“ žemės ūkio artelės narys

Tačiau, plečiantis kolūkio statybai, esama kalkinė yra mažo pajėgumo. Todėl šiais metais numatoma įsirengti greta esamos kalkinės žymiai didesnę, pajėgesnę, kuri galėtų paruošti pakankamą kiekį kalkių visuomeninių pastatų ir kolūkiečių butų statybai. Kalkių gamyba bus išplėsta, nes naujos statybos reikalauja daug medžiagų.

Kolūkyje kalkakmenių yra pakankamai, todėl praplėtus gamybą pilnumoje kolūkis aprūpins kalkėmis savo statybas ir galės dalį jų perleisti kaimyniniams kolūkiams.

Su kalkių gamyba esu susipažinęs ir eilę metų praktiškai dirbęs. Labai svarbu pagaminti kalkes geros kokybės. Degant

kalkes reikia kreipti daug dėmesio į tinkamą krosnių kurenimą ir medžiagos degimo laiką. Todėl šiam darbui būtina išskirti nusimanantį, atskirą žmogų, kuris nebūtų užimtas kitu darbu ir galėtų atitinkamai prižiūrėti visą gamybos procesą. Kada savo laiku bus paruošta medžiaga, rūpestingai kurenama krosnis ir sekamas degimo laikas, tai gausis geros kokybės kalkės. Naudojant savos gamybos kalkes, statyboje sumažės visuomeninių trobesių ir kolūkiečių gyvenamųjų namų statybų savikaina.

Mūsų kolūkio valdyba man patikėjo kalkių gamybos darbą, kurį aš gerai atliksiu.

Povilas Balčiūnas

„Šešupės“ kolūkio kalkininkas

Vykdydysime mūrinę statybą

Kolūkinė santvarka sudaro visas galimybes pasiekti valstiečiams geras kultūrinės ir buitines sąlygas. „Šešupės“ kolūkio artimiausi uždaviniai — pastatyti bendrose gyvenvietėse erdvius mūrinius visuomeninius pastatus ir sudaryti galimybes kolūkiečiams persikelti į kolūkio gyvenvietę, ją elektrifikuojant.

Išnaudojant vietines galimybes kolūkyje statybai išvystyti, praėjusiais metais „Šešupės“ kolūkyje pradėjome modernios karvidės statybą. Kolūkio valdyba iš anksto statybos darbams buvo pasiruošusi. Akmenys, žvyras, cementas ir kitos medžiagos buvo pagabentos numatytu laiku. Jokių trukdymų dėl medžiagų stokos nebuvo. Statybininkų brigadoje dirbome 5 žmonės. Prie statybos darbų dirbu nuo 17 metų amžiaus ir esu šiuose darbuose įgudęs. Esu baigęs kursus, kur teko mokytis molio, betono, medžio ir mūro darbų. Mano vadovaujama brigada neturėjo jokių sutrukdytųjų. Per tris mėnesius, ryžtingai dirbdami, sumūrījome pamatus ir cementinius stulpus sienoms. Sienų statybą vykdysime iš molio, kurio pakankamai randasi statybos vietoje.

Tenka priminti, kad statybos brigados nariai Domininkas Šlapelis ir Povilas Zlotkus ypač atsidėję dirbo. Pirmo visuomeninio pastato pamatus padėjome su dideliu susikaupimu, su meile ir atsidavimu kolūkinei statybai. Tą pareigą jautė visa brigada, o taip pat didelę moralinę paramą teikė kiekvienas kolūkietis, su džiaugsmu žiūrėdamas į naujo visuomeninio pastato pamatus. Kolūkinės statybos atskleidžia naują etapą valstiečių gyvenime. Tai kultūrinio pakilimo, naujos buities pradžia.

Šį pavasarį, sniegui nutirpus, kibsime prie tolimesnio darbo. Kolūkio valdyba sustiprins statybinę brigadą, nes padaugės darbo. Karvidės sienas statysime iš molio. Stogą uždengsime vietinėmis čerpėmis. Baigę statyti sienas ir stogą, pradėsime vidaus įrengimus, kurie visuomeniniams gyvuliams užtikrins erdvę ir patogumus.

Trumpiausiu terminu užbaigę karvidės statybą, imsime tolimesnio darbo visuomeninių pastatų ir kolūkiečių namų statybos bendroje gyvenvietėje. Keliantis į bendras gyvenvietes, vykdysime irgi mūrinę statybą. Kolūkyje randasi nemaži molio klotai. Pastatius plytinę, kolūkis pradės gaminti plytas.

Visas turimas praktines žinias panaudodami kolūkinei statybai, kad suklestėtų kolūkiečių gyvenimas mūriniuose, šviesiuose namuose. Naudodami vietines statybines medžiagas, kaip plytas, kalkes, čerpes, molį, akmenis ir kitas pigiasias statybines medžiagas, pastatysime tvartus, svirnius, sandėlius, o taip pat klubą, vaikų darželį, mokyklą ir parduotuvę. Kolūkinis kaimas artimiausiu laiku turi pavyti miestą, kad kolūkiečiai sparčiais žingsniais galėtų žengti į šviesų komunistinį rytojų.

Jonas Lašukas

„Šešupės“ kolūkio statybininkas

Naujus pastatus — gyvulininkystės fermoms

Tolimesnis visuomeninės gyvulininkystės išvystymas įmanomas tik naujuose, erdviuose visuomeniniuose pastatuose, sutelkiant gyvulių fermas vienoje vietoje. Tada yra įmanoma tinkama gyvulių priežiūra ir garantuota pašarų apsauga. Tam užtikrinti „Šešupės“ kolūkis daro rimtus žygius. Šiais metais bus pastatyta ir moderniškai įrengta

didelė karvidė, kas įgalins stambius raguočius perkelti į naujus tvartus ir pakelti jų produktyvumą.

Tik naujuose, šviesiuose tvartuose ir geroje priežiūroje gyvuliai duos aukštą produkciją.

Jonas Madeikis

„Šešupės“ kolūkio fermų vedėjas

Anglijos - Amerikos imperialistai—Klaipėdos atplėšimo nuo Lietuvos 1939 metais įkvėpėjai

1939 metų kovo 22 diena—viena tamsiausių dienų, kurias teko lietuvių tautai pergyventi tuo laikotarpiu, kai jos gimtąjį kraštą valdė vietinė išdavikiška buržuazija ir mindžiojo užsienio imperialistiniai grobikai. Tą dieną hitlerinė Vokietija užgrobė Klaipėdą, atplėšusi nuo Lietuvos jos vienintelį uostamiestį ir žymią jos teritorijos dalį, kurioje buvo sukoncentruotas didelis krašto pramonės.

Klaipėdos prijungimas prie hitlerinio reichio 1939 metais įvyko Amerikos-Anglijos imperialistams aktyviausiai padedant.

Vakarų imperialistai dar nuo pat pirmojo pasaulinio karo pabaigos varė Klaipėdos klausimu politiką, kuri buvo nukreipta prieš gyvybinius lietuvių tautos interesus. Pagal Versalio sutartį, kurios pagrindiniai autoriai buvo Amerikos, Anglijos ir Prancūzijos imperialistai, Klaipėda buvo atskirta nuo Vokietijos, bet Lietuvai neatiduota. Vakarų imperialistai norėjo išlaikyti Klaipėdą savo pačių rankose kaip placdarmą intervencijai prieš Tarybų Rusiją, o taip pat kaip bazę kovai prieš revoliucinį judėjimą Lietuvoje ir visame Pabaltijyje.

1923 metų pradžioje Vakarų imperialistinės valstybės iškėlė projektą Klaipėdą perduoti „bendram“ Lietuvos ir Lenkijos valdymui, suteikus pastarajai laisvą tranzitą Nemunu ir visais Lietuvos sausumos keliais. Šis Anglijos-Prancūzijos ir Amerikos imperialistų planas faktiškai turėjo tikslą visiškai pajungti Lietuvą ponų Lenkijai, kurios tuometiniai buržuaziniai valdovai, priešingai lenkų liaudies valiai, buvo paverę savo šalį svarbiausiuoju vakarų imperialistų antitarybinės politikos įrankiu Rytų Europoje. Šis imperialistinis planas Klaipėdos klausimui „išspręsti“ nebuvo įgyvendintas dėl griežtos pozicijos, kurią prieš jį užėmė Tarybų Sąjunga—vienintelė valstybė, kuri visuomet gynė lietuvių tautos teises ir interesus.

Vėliau, ruošiant galutinę Klaipėdos konvenciją, kuri buvo ratifikuota 1924 m. liepos mėn., lemiama vaidmenį suvaidino tuo metu jau išryškėjusi Amerikos—Anglijos imperializmo politika atgaivinti vokiškąjį militarizmą. Siekdami atkurti vokiškojo imperializmo karinę mašiną, kad būtų galima ją vėliau nukreipti prieš Tarybų Sąjungą, Amerikos ir Anglijos valdantieji sluoksniai ėmė

L. Rūtėnas

daryti Vokietijos revanšistams nuolaidas. Viena tokių nuolaidų buvo jiems padaryta ir Klaipėdoje. Vakarų imperialistų paruošta konvencija valdžią Klaipėdoje perdavė reakciniams vokiečių gaivalams. Į jų rankas buvo perduoti krašto seimelis, direktorija, policija, teismas, švietimo sistema ir t. t. Esant tokiai padėčiai Lietuvos „suverenumas“ Klaipėdos krašte liko gryna fikcija.

Hitleriniams imperialistams pradėjus vykdyti savo agresyvinę politiką, iškilo netarpiškumas Klaipėdos krašto prijungimo prie Vokietijos pavojus. Anglijos ir Amerikos imperialistai, remdami grobikišką hitlerinį žmogėdrių politiką, pritarė ir jų planams užgrobti Klaipėdą bei visą Lietuvą.

1938 m. pabaigoje hitlerinio generalinio štabo viršininkas Halderis pranešė JAV ambasados Berlyne atstovui Heistui apie Vokietijos planus užpulti Lenkiją, užgrobti Čekoslovakiją, Rumuniją, Tarybų Ukrainą, o taip pat okupuoti Klaipėdą ir pajungti sau visą Pabaltijį. Šis Halderio žygis turėjo tikslą išaiškinti Amerikos vyriausybės nusistatymą hitlerinį plėšikų planų atžvilgiu. JAV diplomacija nieko neatsakė į Halderio suformuluotą grobikišką programą, o šis tylėjimas buvo tolygus sutikimui. JAV vyriausybė, vykdydama toliau savo liūdnei išgarsėjusį „neutralumą“ nacitinės Vokietijos atžvilgiu, tuo pačiu faktiškai rėmė hitlerinius agresorius.

Vienas vadovaujančiųjų Amerikos imperializmo šulų Huveris 1939 m. spalio 27 d. straipsnyje, paskelbtame laikraštyje „Niujork herald tribiun“, atvirai ragino nesipriešinti hitlerinei agresijai prieš Tarybų Sąjungą ir kitas Rytų Europos šalis. „Aš esu įsitikinęs,—rašė Hitlerio garbintojas Huveris,—kad nei Vokietija, nei kitos fašistinės valstybės nenori karo su vakarų demokratijomis, kol šios demokratijos netrukdo fašizmui judėti į rytus“.

Tuometinis Anglijos ambasadorius Berlyne Hendersonas, kurio raportai paskelbti neseniai išėjusiame Anglijos užsienio reikalų ministerijos dokumentų rinkinio 4-me tome, 1939 m. vasario mėn. taip suformulavo hitlerininkų reikalavimus: „...Klaipėda, Dancigas ir kolonijos, ir pilnutinis ekonominis bei politinis Čekoslo-

vakijos pajungimas Vokietijai“. Hendersonas ragino Anglijos vyriausybę priimti šiuos reikalavimus, kaip „neišvengiamus geografiniu požiūriu“. Kaip žinoma, Anglijos vyriausybė faktiškai parėmė visus minėtus Hitlerio reikalavimus, o nenorėdama perduoti Vokietijai kokią nors iš savo pačios kolonijų, siūlė jai pasiimti... Portugalijos ir Belgijos kolonijas.

Klaipėdos atplėšimas nuo Lietuvos buvo vakarų imperialistų miuncheninės politikos tiesioginis rezultatas. Neatsitiktinai Hitleris užgrobė Klaipėdą praėjus 6 dienoms po Pragos okupavimo. Klaipėda buvo jam Anglijos-Amerikos imperialistų atiduota kaip priedas prie Čekoslovakijos.

Vakarų imperialistai nerado reikalingu net formaliai protestuoti prieš Klaipėdos užgrobimą. Priešingai, jie sveikino šį hitlerinės Vokietijos agresijos aktą. „Niujork taims“ po Klaipėdos „anšluso“ atvirai rašė: „Užėmęs Klaipėdą, Hitleris gavo puikią bazę prieš Tarybų Sąjungą. Iš jos veda trumpiausias kelias į Leningradą“.

Prijungus Klaipėdą prie Vokietijos, vakarų imperialistai ragino hitlerininkus užgrobti visą Lietuvą, o taip pat Latviją ir Estiją. Per derybas, kurios 1939 metų pavasarį ir vasarą vyko Maskvoje tarp Anglijos bei Prancūzijos, iš vienos pusės, ir Tarybų Sąjungos—iš kitos, vakarų imperialistai atsisakė suteikti Lietuvai, Latvijai ir Estijai bet kokias garantijas prieš hitlerinę agresiją, norėdami palikti Vokietijai atvirą kelią Tarybų Sąjungai užpulti per Pabaltijį.

Plėšikiški Amerikos-Anglijos imperialistų planai prieš lietuvių tautą buvo sužlugdyti tik mūsų krašte Tarybų valdžią ir Tarybų Lietuvai įstojus į didžiąją lygiateisių tarybinių respublikų šeimą. Iš imperialistinių grobuonių žaislelio Lietuva pavirto nariu didžiosios socialistinės valstybės, skinančios kelią į ateitį visai žmoniškai. Broliškosios tarybinės tautos su didžiąja rusų tauta priešakyje grąžino lietuvių tautai visas jos žemes su Vilnium ir Klaipėda, kurie su Anglijos - Amerikos imperialistų pritarimu buvo įvairiais laikais atplėsti nuo Lietuvos. Drauge su visomis tarybinėmis tautomis, Lenino-Stalino partijai vadovaujant, lietuvių tauta kovoja dėl komunizmo pastatymo mūsų šalyje, dėl taikos visame pasaulyje užtikrinimo.

UŽSIENIO ŽINIOS

Indija. Indijos — šalies, pagarsėjusios savo milžiniškais gamtos turtais, darbo žmonės ilgametinio britiškųjų kolonizatorių viešpatavimo išdavoje pasmerkti vargui ir badoi. Nors Indijoje per metus galima numti tris derlius, bet šalyje vargsta milijonai benamių ir badaujančių žmonių. Didelė dalis gyventojų miršta iš bado. Tuo pat metu Indijos turtai randasi angliškųjų ir amerikoniškųjų imperialistų rankose. Nuotraukoje: bedarbis indas vienoje iš Bombėjaus gatvių. Kaip ir milijonai į jį panašių vargšų, jis nežasi su savimi visą savo „turtą“.

Nuotr. A. Vasiljevo.

TASS'o sp. klišė.

MAŽEJA PREKIŲ VARTOJIMAS AUSTRIJOJE

VIENA (TASS). Vakarų biojo kapitalo organas laikraštis „Di Prese“ pripažįsta, kad Austrijos remilitarizavimas ir pramonės perkėlimas į karines vėžes veda į sistemingą plataus vartojimo prekių ir maisto produktų kainų kilimą. Vien nuo 1951 m. birželio mėnesio pragyvenimo kaina Austrijoje pakilo 36 procentais.

Kainų kilimas sukelia vartojimo mažėjimą. Tai yra priversta pripažinti net buržuazinė spauda. Antai Austrijos stam-

ties „Di Prese“ pripažįsta, kad Vienoje stinga daržovių ir jos labai brangios. Žymiai sumažėjo apyvarta tekstilės prekių, avalynės, namų apyvokos reikmenų ir t. t. prekyboje. Baigdamas laikraštis nurodo, kad žaliavų ir visų pirma metalo stoka grąsina dešimčių smulkių Austrijos sostinės įmonių egzistavimui.

(ELTA).

GRAIKIJOS PATRIOTAMS GINTI

LONDONAS (TASS). Graikijos informacinė agentūra pranešė, kad 36 Anglijos parlamento nariai leiboristai nusuntė Graikijos karaliui Povelui I telegramą, prašydami jį

įsikišti ir neleisti įvykdyti mirties bausmės Belojanui, Joanidu, Lazaridžiui ir kitiems Graikijos patriotams, kuriuos Atėnų karo tribunolas kovo 1 d. nuvilui I telegramą, prašydami jį

Ruošiasi vasaros sporto sezonui

„Aukštaičių“ žemės ūkio artėrauskaitė, krepšinio — drg. Lau-
lės sporto kolektyvas „Kolukietis“ sudarė treniruočių planą vasaros sporto sezonui. Futbolo komandą treniruos drg. Švilpa, tinklinio — drg. Motkevičius, lengvosios atletikos — drg. Pet-

rauskaitė, krepšinio — drg. Lau-
cius ir t. t.

Šiomis dienomis sporto kolektyvas numato dar papildomai įsigyti sportinio inventoriaus.

A. Laučius

Slidžių krosas

Vadovaujant fizinio lavinimo moksleiviai V. Zlotkus, J. Vaitonis ir S. Parfionovas.

Artimiausiu metu numatoma praveisti BPDG ir PDG I laipsnio komplekso normų laikymą.

A. Lėvuo

Moksleiviai slidinėja

Vadovaujant mokytojai Juškaitei, Kėginių septynmetės mokyklos sportininkai stipriai užsiima slidžių sportu. Jau buvo organizuotos kelios slidinėjimo pirmenybės. Iš geriausių slidininkų tenka paminėti Lukošūną ir Gudaite.

Artimiausiu metu vėl numatoma surengti slidžių krosą. Pastaraisiais metais žymiai išaugo moksleivių-slidininkų skaičius.

R. Šlapetis

Redaktorius S. ZAUKA

NAUJOS KNYGOS

V. Korionovas. Parazitizmas, plėšikiškas Amerikos imperializmas. Lietuvos TSR Valstybinė politinės ir mokslinės literatūros leidykla. 80 psl., 5.000 egz.

V. Kostyliovas. Ivanas Rūstusis. Romanas. III kny-

ga. Lietuvos TSR Valstybinė grožinės literatūros leidykla. 388 psl., 6.000 egz.

V. A. Tetriovus. Agrobiologijos pratybos mokyklos mokymo-bandyimo sklype. Lietuvos TSR Valstybinė politinės ir

mokslinės literatūros leidykla. 228 psl., 2.000 egz.

A. I. Dobrochotova. Vaikų ligos. Vadovėlis medicinos seserų mokykloms. Lietuvos TSR Valstybinė pedagoginės literatūros leidykla. 336 psl., 3.000 egz.

(ELTA).